

[Freddy Madsen.]

at de bør kende det folkelige landkort og på forhånd undersøge, hvad det er for en skolekreds, de er sat til at betjene, og hvilke forældre de skal arbejde sammen med. Ligger der ikke heri en direkte opfordring både til lærerne og til de skolekommissioner og forældre, man appellerer til, om, at lærerne skal undervise i overensstemmelse med den politiske opfattelse, der er flertal for på det pågældende sted? Det er efter min mening et spørgsmål om diskrimination, der her er tale om.

Heinesen (S):

Undervisningsministeriet, herunder ministeren, har rejst en sag af stor betydning for folkeskolen, men har desværre gjort det med en sådan mangel på dokumentation, en sådan mangel på klarhed og en sådan mangel på præcision, at aktionen har muliggjort mange tolkninger, hvilket jo også er blevet flittigt udnyttet. Derfor henleder jeg ministerens opmærksomhed på bemærkningerne til socialdemokratiets forslag til folkeskolelov, hvori det bl.a. hedder:

„Folkeskolen må være en åben skole også i den forstand, at elever, forældres og læreres forskellige livsopfattelser og synspunkter respekteres. Det følger heraf og i øvrigt af formålsformuleringen, at skolen ikke må søge at påvirke børnene og de unge til bestemte livsanskuelser eller særopfattelser.

Der må således i skolen stedse herske vågen opmærksomhed omkring de problemer, der knytter sig til holdningspåvirkning af eleverne. Enhver lærer må være indstillet på efter bedste at gøre sig bevidst, i hvilke undervisningssammenhænge han kan risikere at påvirke elevernes holdning, og han må sætte det som sit mål at opveje eventuelle passager af ensidigt påvirkende karakter med information om eksistens og indhold af alternative holdninger. Derimod kan læreren trygt påvirke elevens holdning i retning af åbenhed over for forskellige opfattelser og herunder opstille åndsfrihed og tolerance som idealer.“

Disse bemærkninger indeholder et alsidighedskrav og giver et klart svar på de rejste problemer. Derfor vil jeg gerne stille ministeren to spørgsmål: er ministeren enig i de citerede bemærkninger, og vil ministeren

anvende dem som grundlag for en vejledning, således at udgangen på denne sag ikke bliver, at ministerens aktion har rejst flere spørgsmål, end hun selv besvarer? For denne uklarhed kan folkeskolen ikke være tjent med og næppe heller leve med.

Chr. Christensen (KR):

Jeg vil gerne stille ministeren et spørgsmål yderligere i anledning af den samtale, som Berlingske Tidende havde i søndags med undervisningsdirektør Baunsbak-Jensen, hvor overskriften var: „Beskyt skolerne mod marxistisk tyranni.“ Til forståelse af mit spørgsmål vil jeg gerne sige, at jeg gang på gang også her fra denne talerstol har advaret imod, at skolen af visse elementer ønskes anvendt til omformning af samfundet i bestemt politisk retning. Jeg har også dokumenteret, at det har været udgangspunktet for læreruddannelsen på Roskilde universitetscenter, den læreruddannelse, der nu er stoppet, og vi har dokumenteret under de debatter, vi havde om folkeskolen, om de højere læreruddannelser og om RUC, at det er ønsket fra visse sider at omforme samfundet ud fra folkeskolen.

På denne baggrund ser vi så denne overskrift i søndags, hvori undervisningsdirektøren modigt og klart påpeger denne fare over for forældrene. Jeg vil gerne sige, at det er min bestemte opfattelse, at skolen ikke kan overleve, hvis den skal være tumleplads for politisk infiltration, og derfor vil jeg gerne, inden jeg stiller mit spørgsmål, rette en varm tak, både som politiker og som skolemand, til en embedsmand, som havde mod til at sige til forældrene, hvad det egentlig er, der er deres væsentlige opgave i folkeskolen. Jeg vil også gerne takke for den klare henvisning til forældrenes tilsynspligt.

Når Asger Baunsbak-Jensen siger, at han mener, at det er nødvendigt, at skolekommissionen som indstillende lærermyndighed må drøfte med enhver ansøger, hvordan hans skolesyn er, vil jeg gerne spørge ministeren: agter ministeren på denne baggrund at følge denne sag op ved enten fra ministeren selv eller over direktoratet at påpege denne forpligtelse til samtale med lærerne om deres skolesyn over for skolekommissionen, enten igennem et cirkulære eller igennem en eller anden form for skrivelse?